

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ἡ στοιχειωμένη μηλιά, ποίημα ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.
- Τὸ Ὀκταήμερον, ὑπὸ Γρ. Ξ.
- Ἡ Μόρτισσα, ὑπὸ Δ. Γρ. Κ.
- Ἡ Λαογραφία τῆς Λέσβου, ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου.
- Ὀνειρον καὶ ζωή, διήγημα Μαυρικίου Γιοκάϊ, μετ' εἰκόνων, μετάφρ. Ν. Ἐπ.
- Ἡ φωλεὰ τοῦ ἀετοῦ, διήγημα τοῦ νορβηγικοῦ Βγιόρσον.
- Τραγουδάκι, ὑπὸ Κωνστ. Μάνου.
- Ἀνοιχτὰ Γράμματα.
- Χρονικά.
- Ζητήματα καὶ Ἐρωτήσεις.
- Αἱ εἰκόνες μας: (Ἰλίου Μέλαιρον—Ἡ Καντάδα, οὐμοριστικὴ εἰκὼν ὑπὸ Θέμου Ἀννίνου).
- Ἡ Ἀλληλογραφία μας.

Εἰς τὸ προδεχές: Ἡ σαφήνεια καὶ ἡ ἀσάφεια ἐν τῇ ποιήσει, ὑπὸ Κωστή Παλαμᾶ.— Σοννέτα, ὑπὸ Στεφάνου Μαρτζώκη.— Ἀθηναῖκοι περίπατοι: Τὸ κάτω Σιντριβάνι ὑπὸ Γερασίμου Βώκου.— Μεσάνυχτα, ὑπὸ Ἀργύρης Ἑφταλιώτη.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀφορῶν τὴν «Εἰκονογραφημένην Ἑστίαν»: Πρὸς τὸν κύριον ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΝ, διευθυντὴν τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας» Ἀθήνας.

τὴν σύρραξιν τῶν ὁρέων ἀποκόπτεται μόνον τῆς οὐρᾶς μέρος, ὡς κατὰ τὴν δίοδον τῆς Ἀργοῦς διὰ τῶν Συμπληγάδων περιεκόπησαν τὰ κρα τῶν ἀφλάστων αὐτῆς καὶ τῆς προπτάσης περιστερᾶς ἡ ἄκρα οὐρά. Πλὴν δὲ τῆς Ἀμαζόνος, ἠττηθέντα προσλαμβάνει ἀκόλουθον ἢ ἦρωα καὶ τὸν μακρόχειλον Ἀράπην, καὶ ἀμφοτέρους ἔχει βοηθοὺς ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἐν τισιν ἀρχαίοις μύθοις (οἷος ὁ περὶ τοῦ Ἡρακλέους καὶ Ἀλκωνος τοῦ τοξότου) καὶ ἐν πλείστοις παραμυθίοις, οἱ ἦρωες ἀκολουθοῦνται ὑπὸ συντρόφων θαυμασίας ἐχόντων ιδιότητας, οὓς ἡ κατενίκησαν ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν¹.

[Ἐπεται τὸ τέλος] Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ

¹ Περὶ τοῦ μύθου τούτου βλ. Th. Benfey, Das Märchen von den Menschen mit den wunderbaren Eigenschaften, seine Quelle und seine Verbreitung ἐν Ausland 1858 ἀρ. 41—45.—F. Liebrecht ἐν Orient u. Occident τ. III σ. 375.

Ἡ καντάδα

ΟΝΕΙΡΟΝ ΚΑΙ ΖΩΗ¹

Διήγημα Μαυρικίου Γιοκάϊ.—Μετάφρ. Ν. Ἐπ.

Καὶ ἤκουα τὸ ἄσμα καθαρώτατα πάντοτε, πάντοτε περίλυπον, πάντοτε διακοπτόμενον ἀπὸ τὰς ὀμιλίας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τὰ γαυγίσματα τῶν κυνῶν. Ἐπλησίαζεν ὁλοὲν καὶ μοῦ ἐγέμιζε τόσον τὸ στῆθος ἀπὸ θλίψιν, ὥστε ἤσθονόμην τὴν καρδίαν μου ἐτοίμην νὰ διαραγῇ. Ἡμουν: . . ὄχι καλλίτερα ἄς μὴ τὸ εἰπῶ. Ἐπειτα τὸ ἄσμα ἔπαυσε. Ἡ γραῖα ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι ἤρχετο ὁ υἱὸς τῆς. Παρετήρησα τὴν θύραν καὶ εἶδα νὰ ἐμβαίη ἓνας νεαρὸς ποιμὴν μὲ ἀπλουστάτον ἄσπρο φόρεμα χωρικὸν ἄνευ κοσμημάτων. Τὰ μαλλιά του ἔπιπτον εἰς βοστρύχους μαύρους μακροὺς, καὶ τὸ πρόσωπόν του ἦτο ὠχρὸν καὶ περίλυπον.

—Ὁ διάβολος νὰ τὸν πάρῃ τὸν ποιμένα σου! Ἀλλὰ τί ἤθελε λοιπόν; Λέγε, κόρη μου, ποῖος τὸν ἔστειλε τὸ βοσκὸ σου;

—Κανείς. Ἡρχετο μόνος του, ἐπρόωρξε καὶ ἔλαβε τὰς χεῖρας μου ἐντὸς τῶν χειρῶν του. Ἡσθάνθη τὴν θερμότητα τοῦ πυρετοῦ ποῦ μὲ εἶχε πιάσει, καὶ ἐκίνησε περίλυπος τὴν κεφαλὴν. Ἐβγαλετότε ἀπὸ τὴν τσέπην του ἓνα ἄσπρο ψαμί, ἔκοψεν ἓνα κομμάτι, καὶ μὲ παρεκάλεσε, ἔπειτα μὲ ἰκέτευσε νὰ τὸ φάγω. Τὰ δάκρυά του ἔπεφταν ἐπάνω εἰς τὸ ψαμί.

—Τί ἤθελε λοιπόν αὐτὸς ὁ βοσκός;
Ἡ Ἰλόνκα συνεκράτησε μὲ τὰς χεῖρας

¹ Ἰδὲ σελ. 12.

τοὺς παλμούς τῆς καρδίας τῆς. Τὸ πρόσωπόν τῆς ἔγινε κάτωχρον καὶ τὰ χεῖλη τῆς ἐψιθύρισαν:

—Αὐτὸς ὁ βοσκὸς ἦταν ὁ σύζυγός μου.

—Ὁ κεραυνὸς νὰ τὰ συνεπάρῃ ὅλα!— ἐβλασφήμησεν ὁ Φάρκας, διότι τῷ καιρῷ ἐκείνῳ δὲν ἤξευραν τὰς ὠραίας σημερινὰς βλασφημίας τῆς μόδας. —Εἶνε τῶντι πολὺ παράξενο ὄνειρον. Εἰς τὸ τέλος ὁ βοσκὸς αὐτὸς μεταμορφοῦται εἰς εὐγενῆ, ὁ ὁποῖος εἶχε φορέσει ἀπὸ ἰδιοτροπίαν αὐτὸ τὸ φόρεμα, δὲν εἶνε ἀλήθεια;

Ἡ Ἰλόνκα ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

—Ὅχι, κατοικούσαμε μαζὶ εἰς τὴν πτωχικὴν ἐκείνην καλύβην.

—Ὅστε εἶνε ἀνόητο ὄνειρο. Εἶνε κρῖμα ποῦ ἐνήστευες γιὰ μιὰ τέτοια ἀηδία, εἶπε καταθυμωμένος ὁ Φάρκας.

*

Ἐπλησίαζαν ἀπόκρεω. Ὁ καιρὸς ἦτο γλυκὺς καὶ ἡ χιὼν δὲν εἶχε πέσει ἀκόμη ἐπὶ τῶν πρασίνων πεδιάδων, τῶν ἀπεράντων.

Ὁ Φάρκας Πέτκη ἀπελάμβανε τὸν ὠραῖον χειμερινὸν καιρὸν, καθήμενος εἰς τὴν αὐλὴν του μεταξὺ τῶν δύο θυγατέρων του.

Αἶφνης μία ἄμαξα εἰσῆλθε θορυβωδῶς εἰς τὴν αὐλὴν ἰξευγμένη μ' ἔξ ἵππους θαυμασίως χαλινωμένους¹ ὁ ἠνίοχος μὲ τὴν κυανὴν στολὴν του ἐκράτει τὴν μάστιγα καὶ ὀπισθεν οἱ ὑπηρέται ἴσταντο πολυτελῶς ἐνδεδυμένοι.

—Κύταξε, κύταξε! εἶπεν ὁ γέρον οἰκοδεσπότης, εἶνε ἀπαράλλακτη ὅπως εἰς τὸ ὄνειρο τῆς Ἐρτσας.

Ἡ Ἐρτσα ψήχρισεν, ἀλλὰ ταχέως τὰ